

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci **žalobce: J. K.**, bytem T., proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 21.10.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 21.10.2016 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2016 č.j. X, protože nesouhlasí se zamítnutím žádosti o změnu výše invalidního důchodu, neboť dle ní její zdravotní stav neustále se zhoršující odpovídá invaliditě druhého stupně, proto byl nedostatečně zjištěn a posouzen. Vyjádřila se ke svým zdravotním obtížím, požadovala nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. (K žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí i několika lékařských zpráv.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 6.9.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 9.5.2016, jímž byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 27.4.2016 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 6.9.2016 bylo uvedeno, že novým posudkem*

o invaliditě ze dne 30.8.2016 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 3c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40% (rozmezí 30-40%); vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu navýšil podle § 3 odst. 1 vyhlášky lékař ČSSZ tuto hodnotu o 5% na celkových 45%, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 22.11.2016 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, závěrem setrvala na svém rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 6.9.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 8.9.2016.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 27.4.2016 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 30.8.2016 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 3c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která byla ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšena o 5% na celkových 45%.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 3.3.2017 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobkyně, v jehož závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně, ale nešlo o invaliditu druhého ani třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně také dle kapitoly XIII., odd. E, položky 3c) přílohy vyhlášky 40% (rozmezí 30-40%). Za rozhodující zdravotní postižení PK MPSV považovala shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ revmatologické onemocnění, které k datu napadeného rozhodnutí mělo největší dopad na míru poklesu pracovní schopnosti. Stanovením horní hranice procentuálního rozpětí zohlednila komise dopad na míru poklesu pracovní schopnosti i dalších zdravotních postižení, proto již míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila. Žalobkyně

není schopna těžké fyzické práce spojené s nošením a zvedáním těžkých břemen, práce trvale ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, v prašném prostředí, v nočních směnách, ve vynuceném pracovním tempu, je schopna lehké práce v suchu a teple a je schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. U žalobkyně se jedná o pokračování invalidity prvního stupně od 29.11.2013, jde o stav trvalý, vzhledem k věku a zdravotnímu stavu je další kontrolní lékařská prohlídka invalidity neúčelná. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Tachově dne 10.4.2017 setrvala na podané žalobě, nesouhlasila s obsahem posudku zejména s ohledem na její psychický stav, nespavost a srdeční arytmií; vyjádřila se ke svým zdravotním obtížím a zaměstnání, včetně péče o nemocného otce, pokud by se našla vhodná práce, ráda by pracovala. Závěrem sdělila, že k jednání se ze zdravotních důvodů nedostaví a souhlasila s jednáním v její nepřítomnosti.

K žádosti soudu *PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 24.5.2017 doplňující posudek* za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, v němž setrvala na svém posudku ze dne 3.3.2017. Dále uvedla, že při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti k datu napadeného rozhodnutí, vychází komise z objektivizace zdravotního stavu prostřednictvím zpráv a vyšetření ošetřujícího lékaře a zpráv z vyšetření v odborných lékařských ambulancích. Vyšetření při jednání komise jen doplňuje již doložený zdravotní stav a funkční schopnosti, ze kterých vyplývá dopad zdravotního postižení na tělesné, smyslové a duševní schopnosti. Při jednání komise kontrolovala anamnestické údaje uvedené ve zdravotní dokumentaci včetně průběhu zaměstnání, dotazovala se i na subjektivní potíže žalobkyně, která uvedla psychické potíže, jež má po přepadení před cca 9 lety. Psychický stav je doložen psychiatrickým nálezem ze dne 5.10.2016 (*po datu napadeného rozhodnutí*). Uvedený nález nelze hodnotit jako těžké postižení podle kapitoly V., položky 5d) přílohy vyhlášky a neodůvodňuje změnu stupně invalidity. Ve spisové dokumentaci je doloženo již jen psychiatrické vyšetření ze dne 28.8.2013 MUDr. M. Ch., kdy je v objektivním nálezu popisována plná orientovanost s volnějším psychomotorickým tempem, v obavné náladě, bez anxiety a bez poruch vnímání nebo myšlení. PK MPSV byla rovněž seznámena se zprávou z kardiologie ze dne 2.3.2017 (*rovněž po datu napadeného rozhodnutí*), kdy se jedná o stav bez prokázaného funkčního omezení, bez kardiologické medikace, je dispenzarizována. Po interní a onkologické stránce je zdravotní stav stabilizován, onkologické onemocnění je bez známek recidivy, asthma bronchiale je v klidu bez poruchy plicních funkcí, z gastroenterologického hlediska je refluxní choroba jícnu léčbou stabilizována, omezuje žalobkyni pro práci trvale v předklonu a zvedání těžkých břemen, stejně jako rozhodující postižení v oblasti pohybového aparátu. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 8.6.2017 se žalobkyně nezúčastnila a zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění, neboť paní žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní ve vyšším stupni a nad rámec poznamenal, že žalobkyně má možnost podat si novou žádost o změnu stupně invalidity s ohledem na doložený psychiatrický nález ze dne 5.10.2016, tj. až po datu vydání napadeného rozhodnutí.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly PK MPSV shledány, jak uvedeno shora.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidity vyššího stupně upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.*).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 *s.ř.s.* při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 6.9.2016*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity vyššího (druhého či třetího) stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími

lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2016 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 3.3.2017 i jeho doplnění ze dne 24.5.2017 vypracovaného na základě řádně zjištěného jejího zdravotního stavu, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Všemi posudkovými lékaři i PK MPSV byl zdravotní stav žalobkyně hodnocen shodně dle kapitoly XIII., odd. E, položky 3c) přílohy vyhlášky 40% míry poklesu pracovní schopnosti (*pouze posudkovými lékaři OSSZ a ČSSZ zvýšeno o 5% na celkových 45%*), což však nedosahuje potřebných 50% této ztráty pro invaliditu druhého stupně, tudíž žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie a i psychiatrie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz.

Žalobkyně neprokázala, že je invalidní pro invaliditu druhého či třetího stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 40%, nikoli nezbytných minimálně 50% pro invaliditu druhého stupně, natož 70% potřebných pro invaliditu třetího stupně. Neznamená však, i když není žádosti pojišťence o změnu výše invalidity vyhověno, že takové rozhodnutí je nezákonné či vadné, protože bylo vydáno na základě posudku o zdravotním stavu pojišťence, kdy rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2016 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity vyššího stupně, a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 9.5.2016.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode

dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

*Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. **Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.***

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 8. června 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně